

TORVSTRØ, DETS EGENSKABER, TILVIRKNING OG ANVENDELSE.

NOGLE ENKLE RAAD TIL DEN PRAKTISKE GAARDBRUGER.

AF DR. HJALMAR VON FEILITZEN,
»Svenska Mosskulturforeningens« direktør,
korresponderende medlem af Det norske myrselskab.

MED forfatterens samtykke hid sættes i uddrag en oversættelse og delvis omarbeidelse af en netop udkommen broschure med ovennævnte titel og som kan have interesse ogsaa for vore forholde.

Forfatteren udtaler i fortalen, at uagted saa meget allerede er offentliggjort i skrift som i tale om torvstrø og dets anvendelse, synes dog kjendskabet til samme blandt den gaardbrugende almenhed mange steds at lade meget tilbage at ønske og da nu fjøsstel forøvrigt har gjort saa store fremskridt, turde det være af betydning, at ogsaa egne gjødselens behandling i fjøset og i gjødselbingen en større opmærksomhed end hvad hidindtil mængstedes har været tilfældet.

Ved broschurens udarbeidelse er dels benyttet ældre opsatser om emnet af direktør *Carl von Feilitzen*, professor *Fleischer* m. fl., samt mindre notiser og meddelelser i »Svenska Mosskulturforeningens« *tidskrift*, dels er benyttet egne erfaringer fra foreningens *forsøgsfelt ved Flahult*, samt i forbindelse hermed udførte kemiske analyser og undersøgelser.

Tilslut, udtaler forfatteren, at hvis denne lille broschure kan bidrage til en mere udstrakt anvendelse af dette udmærkede strømateriale, da er hensigten dermed fuldstændig opnaaet.

Indledning.

FOR AT HOLDE RENT under kreaturene i fjøs og stald maa gaardbrugereren anvende et lempeligt strømateriale og dette bør, forat tilfredsstille alle fordringer, have følgende egenskaber:

Det bør

- 1) berede kreaturene et mygt og tørt leie;
- 2) opsuge og bibeholde den flydende gjødning, saaat denne saa godt som mulig tages vare paa;
- 3) ligeledes kunne opsuge ildelugtende gaser, saaat luften i fjøset bliver frisk og ren;
- 4) i gjødselbingen saa vidt mulig hindre tab af de værdifulde bestandele i gjødselen (særlig det kostbare kvælstof); og slutteligen
- 5) gennem sin egen kemiske sammensætning eller øvrige egenskaber forøge gjødselens værdi.

Til strø anvendes flere forskellige materialer saasom *torvstrø*, halm, sagspon, lyng, ormegræs, løv, granbar, m. fl., hvilke mere eller mindre vel opfylder ovennævnte fordringer.

Torvstrø er nævnt først fordi det blandt alle hidtil kjendte strømaterialer er det bedste.

Hvad forstaaes ved torvstrø?

TORVSTRØ er helt enkelt godt tørket og sønderrevet hvidmosetorv. Saadan hvidmose findes mangedsteds i vort land i daarlig formuld- nede og ikke tilstrækkelig modne myrer (høi-, hvid- eller rødmoser), og jo mindre spaltet torven er, desto bedre egner den sig til strømateriale. Man har en enkel, praktisk maade at overbevise sig om, hvorvidt en torv passer til strø, nemlig ved at kramme et stykke deraf i haanden. Hvis klart vand flyder ud mellem fingrene og det tiloversblevne bestaar af lyse, ikke spaltede moserester, er strøtorven som regel af god beskaf- fenhed.

Mørk, spaltet torv med dyndagtig udseende egner sig mindre vel til torvstrø, idet dens vandopsugningsevne da er temmelig ringe.

Hvorfor er torvstrø at foretrække fremfor andre strømaterialer?

EN god lufttør torvstrø opsuger meget mere fugtighed end alle andre strømaterialer, hvilket tilstrækkelig tydelig fremgaar af de under- søgelser som »Svenska Mosskulturforeningen« har ladet udføre.

Saaledes opsuger i middeltal:

Tyttebær- og blaabærris	$\frac{1}{3}$	gange sin egen vegt vand.	
Granbar	$\frac{1}{3}$	—»—	—»—
Bjørnmose	$1\frac{1}{3}$	—»—	—»—
Ormegræs	$2\frac{1}{2}$	—»—	—»—
Lyng	3	—»—	—»—
Løv	$3\frac{1}{3}$ —4	—»—	—»—
Sagspon	$2\frac{4}{5}$ — $5\frac{1}{4}$	—»—	—»—
Halm	$3\frac{2}{3}$ — $4\frac{1}{2}$	—»—	—»—
Torvstrø af god hvidmose	8—16	—»—	—»—

Det fremgaar heraf, at *granbar, ris og lignende er aldeles ubrugelig som strømaterialer*, idet disses vandopsugningsevne er saa ubetydelig, at man for at holde rent og tørt skulle behøve at bytte om flere gange om dagen.

Ormegræs, lyng og løv har ligeledes en meget lav vandopsug- ningsevne, og det samme gjælder *bjørnmose*.

Betræffende de meget ofte anvendte strømaterialer *sagspon* og *halm*, da er disse bedre, men opsuger dog i godt tørket tilstand kun med runde tal 3—5 gange sin egen vegt vand, hvorfor de staar betydelig tilbage for *torvstrø*, som i *denne henseende afgjort maa ansees som det allerbedste*.

Heraf indsees ogsaa, at man bør kunne opsuge al flydende gjød- ning, samt holde kreaturerne rene og pene, uden at behøve anvende altfor store mængder torvstrø. Hvis man rigtig afpasser torvstrømæng- den, vil ikke alene al urin tilvaretages inde i fjøs og stald, men vil tillige blive bibeholdt i torvstrøgjødningen, naar denne bringes ud i

gjødselbingen. Er gjødselbingen ikke beskyttet imod regn og sne, bør et lag torvstrø en gang imellem udbredes ovenpaa samme, ligesom man altid bør lægge et temmelig tykt lag torvstrø i gjødselbingens bund, inden denne tages i brug. Sker dette paa rigtig maade behøves ingen urinbrønd og man behøver ikke at se brunt gjødselvand rinde bort fra gjødselbingen for delvis at gaa tabt.

Men det er ikke alene den flydende gjødning, som man maa tage vel vare paa. Et tab kan ogsaa opstaa ved gjødselens spaltning, hvorved dens værdifuldeste bestandel, kvælstoffet, delvis gaar tabt. Det ville føre for vidt her at redegjøre for de kemiske forandringer, som gjødselen er udsat for under lagringen og de mange forsøg, som er foretaget, for paa den ene eller anden maade at forhindre tab af plantenæringsstoffer.

Faktum er imidlertid, at vi i torvstrø har det bedste middel til at beskytte gjødselen mod tab, hvorfor ogsaa torvstrøgjødselen har en større værdi som saadan, end naar andre strømaterialer anvendes. Dette har ogsaa bekræftet sig ved forsøg udført af »Svenska Mosskulturforeningen«.

For et par aar siden foretog vi nemlig forsøg ved *Flahult* med anvendelse af sagspon, halm og torvstrø som strømateriale i fjøset. Hvert slags strø anvendtes i et tidsrum af 3 uger, først indlagdes i baasene et leie af strømateriale, og derefter strøedes saameget, at al flydende gjødning blev opsuget. Gjødselen tilvaretoges fuldstændig, veiedes, samt opbevarede i en med tag forsynet gjødselbinge. Ifølge de foretagne analyser erholdtes pr. dag og dyr (unge okser) følgende gjødselmængder, nemlig ved torvstrø 18,7 kg., halm 17,9 kg. og sagspon 20,9 kg., og af disse indeholdt:

Torvstrøgjødsel	84,15	gram kvælstof.
Halmgjødsel	71,60	» —
Sagspongjødsel	62,72	» —

Hvis man til gjødning af akeren anvender 3000 kg. pr. maal (10 ar), saa tilføres pr. maal (10 ar) med:

Torvstrøgjødsel	13,5	kg. kvælstof.
Halmgjødsel	12,0	- —
Sagspongjødsel	9,6	- —

Dette er tal, som burde tale et tilstrækkelig tydeligt sprog.

En anden god egenskab, som torvstrø har fremfor andre strømaterialer, er dets evne til at opsuge *gaser*, særlig amoniak (ligeledes kultsyre), og dette har til følge, at luften i fjøs og stald altid kjendes meget friskere og renere ved anvendelse af torvstrø end ved halm eller andre strømaterialer.

Man har hørt udtale fare for, at gjødselen skulle blive daarligere ved indblanding med hvidmose, idet det er bekjendt, at hvidmosen formuldnar meget langsomt. Forholdet er imidlertid anderledes, naar hvidmosen er sønderreven til strø, dens porer aldeles mættede med urin, og efter at den blandet med faste gjødningstoffer udbringes i

gjødselhaugen. Hvis man efter en tids forløb undersøger denne gjødsel, vil man finde, at hver hvidmosefiber er bleven sort og mør, den har allerede begyndt at formuldne.

Hvorledes tilvirkes torvstrø til eget brug?

DEN ENKLESTE METODE er først omhyggelig at afgrøfte den del af myren, som tænkes anvendt til torvstrøtilvirkning, og naar overfladen er saa pas haard og fast, at den kan bære en hest, pløje myren om høsten til 15 à 20 cm. dybde. Torven faar ligge og fryse sønder over vinteren og saasnaart overfladen er tør næste vaar *harves* feltet skarpt, hvorefter den løsrevne torv, der tørkes af sol og vind, sammenkjøres med muldskabe eller andet redskab og transporteres tilgaards,

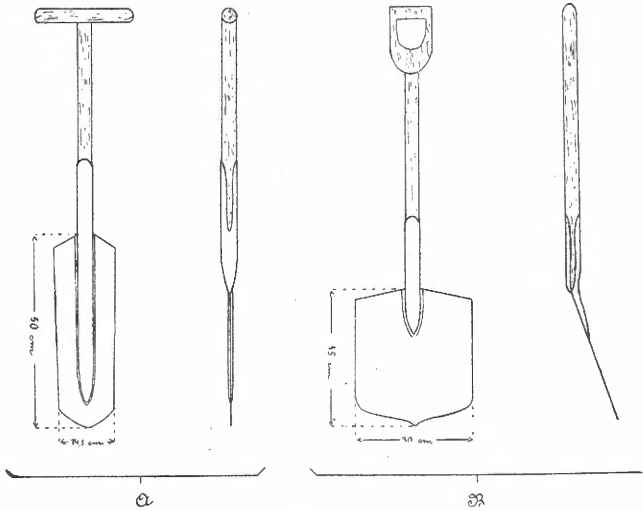

Fig. 1.

hvor den oplægges under tag indtil den skal anvendes. Senere kan man, ved gentagne harvninger af samme felt, erholde ganske betragtelige mængder strø, som tørker meget hurtig, naar det i et tyndt, løst lag ligger udsat for sol og vind. Denne methode, som er almindelig anvendt af mindre gaardbrugere i det nordvestlige Tyskland (ogsaa enkelte steder i Norge), har den store fordel, at man ikke som ellers behøver at sønderrive torven, idet dette allerede paa forhaand er besørget.

Hvor denne tilvirkningsmethode af lokale grunde ikke er anvendbar, eller hvor større torvstrømængder behøves, optages strøtorven enten med *flaahakke* eller *opstikkes i murstenlignende stykker*, som tørkes paa marken, paa myroverfladen eller i særskildte hesjer.

Til *opstikningen* kan man anvende almindelige spader, men det er bedre at bruge torvspader, som vist i hosstaaende illustration fig. 1.

Torvstykkernes størrelse og særlig tykkelsen retter sig efter de lokale forhold. I regnfulde trakter og skogtrakter, hvor vinden ikke kan komme til for at tørke torven hurtig nok, maa torvstykkerne være smaa og tynde. Paa sletteland og hvor nedbøren er lav, kan de være større.

Den almindelige størrelse er $30 \times 15 \times 7$ à 8 cm.

Fig. 2 viser hvorledes torvens opstikning lempeligst bør foregaa. Først skjæres med den lange, smale spade (fig. 1 a) lodrette stik paralelt med myrkanten i en afstand fra samme af 30 cm. (torvstykkernes længde a i fig. 2), og derefter vinkelret derimod med 15 cm. afstand (torvstykkernes bredde b). Tilslut løses torvstykkerne ved at indskyde den brede spade (fig. 1 b) vandret i myrkanten, hvorved man tager

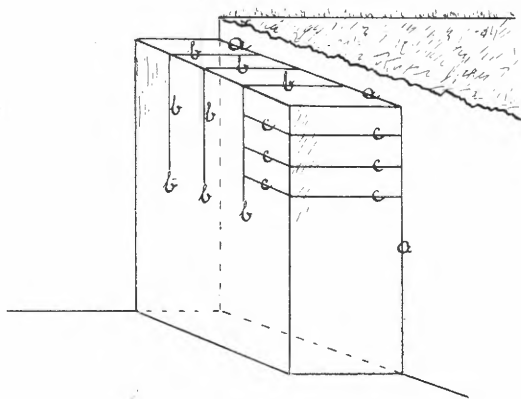

Fig. 2.

tykkelsen 7 à 8 cm. (c) og samtidig opkastes torven direkte paa myrens overflade eller i en trillebor.

For at kunne optage størst mulig mængde strøtorv, bør arbeidet helst fordeles saaledes, at en mand staar oppe paa myroverfladen og besørger de lodrette stik, medens en anden mand staar nede i torvgravens bund og løser torvstykkerne ved vandrette stik, samt kaster dem op paa myroverfladen.

Efterat torven er optaget, lægges den i haug langs torvgraven og kjøres derifra med trilleborer paa plankevandring ud paa tørkefeltet, hvor torvstykkerne udlægges paa marken. Naar torvstykkerne har tørket saa meget, at de kan haandteres, reises de paa høikant imod hverandre med den undre endnu fugtige side udad, hvorefter de senere skrues, først i mindre og senere i større krakker, som vist i fig. 3.

Tørkning paa marken, eller paa myrens overflade har imidlertid den ulempe, at torven ved indtræffende regnveir let opsuger fugtighed fra jorden og saaledes har vanskeligere for at tørke. Derfor bruger man i skogrige trakter at anvende *tørkning paa hesjer*.

Af hesjer forefindes flere forskellige modeller, men vi vil her kun nævne et par, som med fordel har været anvendt ved Flahult.

Hesjen, fig. 4, bestaar af ca. 3,6 m. lange gran- eller furustolper med 8 à 10 cm. top, hvilke hvæsses i rodenden og gjennebores med et stort hul paa midten. Derefter bores yderligere 5 huller med ca.

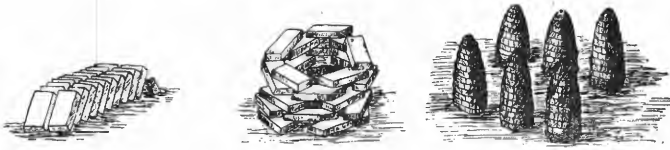

Fig. 3.

30 cm. afstand fra hverandre saaledes, at det øverste kommer ca. 5 cm. fra topenden. Gennem hullerne drives tvertrær, som er saa lange, at de skyder ud ca. 30 cm. paa hver side af stolpen. Disse hesjestolper eller kraker neddrives i myren derved, at 4 mand dels hænger sig i og dels klatrer op paa stolperne og faar dem til at synke ned i myren til midten, d. v. s. til det nederste tvertræ. De plaseres i rækker med

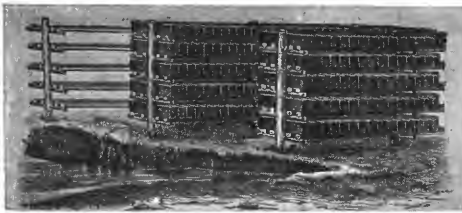

Fig. 4.

3,6 m. indbyrdes afstand fra hverandre. Hesjestolpernes indbyrdes afstand i rækkerne bliver 1,8 m. (Man bør paase, at hesjestolperne er nøie indrettede i rækkerne og hesjerne bør helst anbringes i retning nord til syd).

Forat hesjestolperne ikke skal synke yderligere, lægges et stykke baghun eller lignende under det nederste tvertræ.

Derefter lægges gjærdestaure ca. 4 m. lange og ca. 4 cm. tykke i topenden fra den ene hesjestolpe til den anden. Der anbringes 2 staurer paa hver side af tvertrærene og hesjen er færdig (fig. 4 og 5).

(Som man ser ligner denne hesje meget den af amtsagronom *Monrad* andetsteds beskrevne hesje).

Lige efterat torvstykkerne er stukne, oplægges de paa hesjerne paa høikant med 4 à 5 cm. mellemrum, og faar ligge urørt, indtil de er tilstrækkelig tørre.

En anden slags hesje, hvortil vi har taget model fra det østerrigske myrselskabs forsøgsstation, *Sebastiansberg* i Bøhmen, har udseende som vist i fig. 6.

Denne hesje har den fordel, at den kan flyttes, idet den staar løs paa myren, og det øverste torvlag tjener som tag, hvilket ogsaa befordrer en sikrere torkning. Den rummer dobbelt saa megen torv, som den foregaaende.

Ved torkning paa hesjer kan man indbjerge torv lige til 3 gange i løbet af aaret.

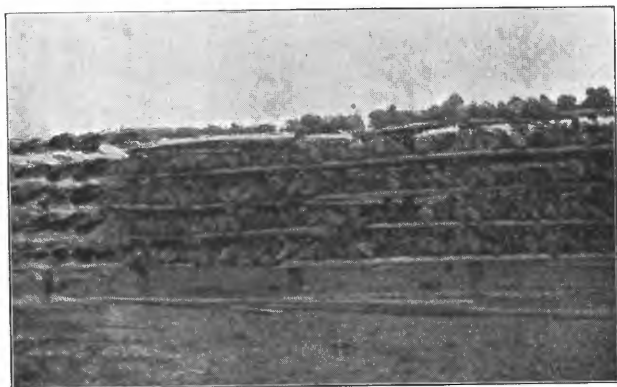

Fig. 5. **Torvstrøhesje.**

Strørtorv kan optages hvilkensomhelst tid paa aaret, saa længe myren ikke er frossen, men den bedste torvstrø erholdes af torv, som optages om høsten og faar fryse om vinteren, thi derigjennem bliver den løs ved optiningen om vaaren og tørker hurtigere, samt har større vandopsugningsevne end torv, som optages om vaaren og indbjerger om høsten.

Inden den paa denne maade erholdte strørtorv kan anvendes, maa den imidlertid *sønderrives*; og dette sker enten med en almindelig pigmaskine, eller allerhelst med en særskildt torvstrørivemaskine, som vist i fig. 7 og fig. 8.

Ved sønderrivningen erholdes dels en elastisk og myg masse, — *torvstrø* (fri for klumper), som giver et meget bekvemt leie for kreaturerne, dels erholdes finere *torvmuld*. Hvor det lader sig gjøre, bør man fraskilde torvmulden (med sigt som vist i fig. 8), inden torvstrøet anvendes, fordi torvmulden kan støve kreaturerne til, bevirke kløe i huden samt besvære aandedrætsorganerne og fyge i melkespandene.

Man hører rigtignok folk fortælle, at de har anvendt torvstrø uden forudgaaende sigtning og ikke iagttaget nogen ulemper derved, men muligens har torvstrøet da ikke været tilstrækkelig tørt. Naar torvstrøet

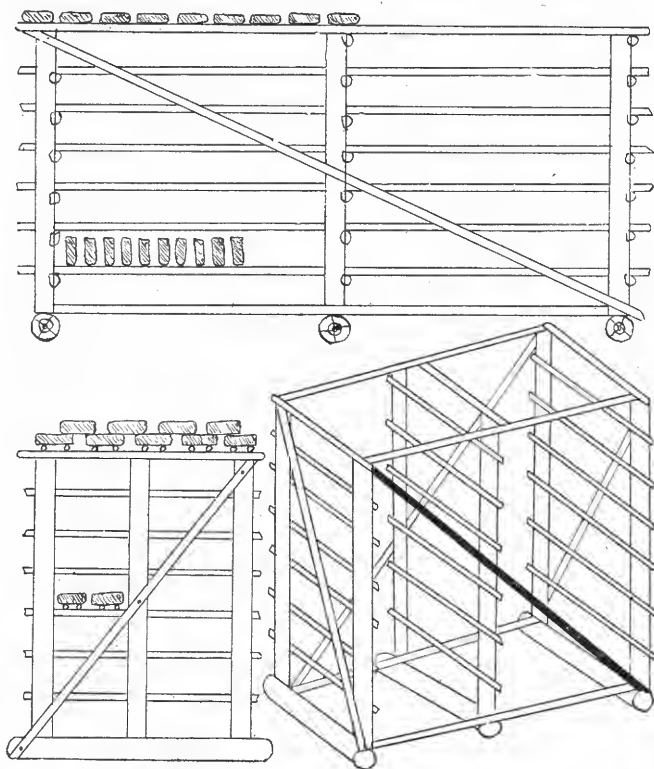

Fig. 6.

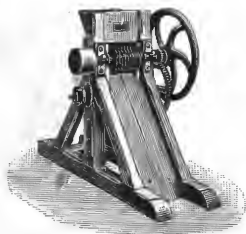

Fig. 7.

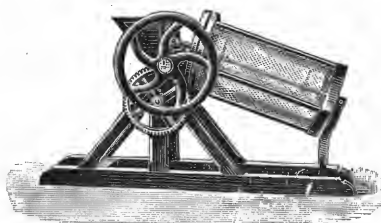

Fig. 8.

er meget godt lufttørket (hvilket det bør være), fyger den fine muld gjerne omkring, og da tillige torvmulden har en meget stor anvendelse som et fortræffelig materiale til at blande i klosetgjødselen for beredning af torvmuldspudret, taber man ikke paa at fraskille samme.

Hvorledes anvendes torvstrø i stald og fjøs?

TIL HESTE udbredes i spiltouget et lag af 12—20 cm. tykkelse. Dette kan blive liggende i 4 ugers tid. Det, som bliver vaadt, borttages efterhaanden og erstattes af strø, som tages fra spiltougets forreste del, der da forsynes med friskt strø, hvorefter laget udjevnes. De faste ekskrementer borttages ofte, saaat de ikke bliver nedtrampede i leiet. Pr. dag beregnes at medgaa 2,5 kg. torvstrø.

Til *kjør*, hvis ekskrementer har større fugtighed, medgaa ca. 3 kg. pr. dag for hvert voksent dyr. Leiet gøres ikke saa tykt som for heste, men skjottes forøvrigt paa samme maade.

Hvor man har dybe gjødselrender, bør disse fyldes med torvstrø og ombyttes, naar strøet bliver gennemtrukket.

Til *svin* medgaa omtr. 0,5 kg. pr. dag. Man har da kun af og til at borttage det vaade strø og erstatte dette med friskt.

Fra enkelte hold har man advaret imod at anvende torvstrø i svinhus, idet det paastaaes at svinene skulle spise op strøet og dette skulle virke skadelig paa fordøielsen. I henhold til, hvad vi har haft anledning til at se og høre i et større svinhus i Tyskland, har man der ikke haft nogen ubehageligheder, og eieren var meget tilfreds med torvstrøet, som han havde anvendt i flere aars tid. Dyrene holdt sig friskere og renere, men strøet maa ombyttes tilstrækkelig ofte.

Derimod kan man ikke anvende torvstrø for *sauer*, fordi torvstrøet som følge af uldens fedtgehalt let fæster sig deri og gjør dyrene urene.

I *hønsesus* er torvstrø meget lempeligt som strø, luften bliver frisk og ren, og utoi, der jo ikke saa sjelden forekommer, kryber ned i strøet og kan derefter bortskaffes. I hønsereder passer strøet udmerket og saadanne reder kan benyttes aaret rundt, uden at nogen ubehagelig lugt opstaar.

Torvmuldsreder kan indrettes baade for verpe- og liggehøns; rugekasserne bør kun være noget dybere end almindelig. Underst lægges et lag aske, derover udstroes lidt svovelblomme eller insektpulver og øverst kommer et 5 à 7 cm. tykt lag af torvmuld. Hønsene vender sig snart til disse reder, idet torvmulden giver et fuldstændig ligesaa mygt leie som halm.

Hvilke fordringer bør man stille til et godt torvstrø?

NAAR gaardbrugeren ikke har anledning til selv at optage og tilvirke torvstrø til gaardens behov, er han henvist til at indkjøbe dette fra en eller anden torvstrøfabrik.

Det gjælder da at paase, at man erholder en virkelig god vare, der bør have følgende egenskaber:

1) *Torvstrøet bør være tilstrækkelig tørt.* (Det hænder ikke saa sjelden, at fabrikerne efter en uheldig og regnfuld sommer sælger

torvstrøballer, som er altfor fugtige, og disse har da en betydelig mindre værdi).

Et torvstrø, som i tilstrækkelig lufttør tilstand, d. v. s. med 20 pct. vandgehalt, kan opsuge 10 gange sin egen veegt vand, opsuger ved:

30 pct. vandgehalt	8 ¹ / ₂	gange sin veegt vand.
40 »	—	7 ¹ / ₃ — » » —
50 »	—	5 ⁴ / ₅ — » » —
60 »	—	4 ¹ / ₂ — » » —
70 »	—	3 — » » —

2) *Torven bør være uformuldnet og lys samt bestaa af saavidt muligt ren hvidmose.*

Et let strø er altid bedre end et tyngre, selv om tørhedsgraden i begge tilfælde er lige, thi jo lettere varen er, desto større er dens vandopsugningsevne.

Hvortil kan strøtorv forøvrigt anvendes?

UFORMULDNET HVIDMOSETORV har flere andre gode egenskaber, som gjør, at den med fordel kan anvendes til flere forskellige oiemed.

Saaledes passer den paa grund af sin **daarlige varmeledningsevne** aldeles fortræffelig til fyld for *kjældervægge* over jorden. Et 1 m. tykt torvstrølag er det bedste tækningsmateriale for *ishuse*. Samme egenskab gjør, at den meget godt egner sig som isolationsmateriale for *dampsrør* og *dampkjedler*, som beskyttelse mod frysning af *vandledningsrør* og til at dække *haveplanter* om vinteren.

Torvstrøets **store vandopsugningsevne** har bevirket, at man anvender det til at *udtørke rum og kjældere*, der lider af fugtighed; til at *hindre gjødningsstof* (chilialpeter, kainit, superfosfat) *fra at bage sig sammen*; til *fyldningsmateriale* og for at hindre lugt og fugtighed i *ligkister*; til indlæg i *madrasser* og *puder* for *smaabarn* og paa *hospitaler*; til *sundhedssaaler* i støvler, for at holde fødderne varme og tørre (særlig for personer med fodsved); til fyldningsmateriale mellem *dobbeltvinduer*; til at opsuge *sølevand* og andet *flydende affald*.

Torvstrø virker **antiseptisk** (hindrer forraadnelse) og kan derfor benyttes til at lægge ned *friske æg, fersk fisk og raat kjød*, samt til at bevare *druer, æbler* og anden *frugt, rodfrugter* m. m.

Torvstrø er et **let og elastisk indpakkingsmateriale** og anvendes med fordel som emballage for ømtaalige *glasvarer* o. l.

Som et **let og tørt bygningsmateriale** kan hvidmosetorv anvendes til *fyldning* for *mellemgulve* og *vægge*, og man har til og med af torvstykker muret *huse* udvendig og indvendig beklædt med bord og som kan beboes baade sommer og vinter.

Resumé.

DET fremgaar heraf, at strøtorv med fordel kan anvendes til flere forskellige øiemed i det praktiske liv. Hvis man blot mere almindelig ville benytte sig heraf, da skulle for vist mange af vore nu øde hvidmosemyrer komme til hæder og værdighed, istedetfor at ligge ubenyttet hen til stor skade for klimabet og til ingen nytte for eieren.

Om vi tilslut sammenfatter, hvad oventor er anført, i nogle enkle raad, da vil disse lyde saaledes:

1) *Anvend altid saavidt mulig torvstrø i fjøs og stald, thi derved kan man bedst tilgodegjøre sig den flydende og faste gjødning. Luften bliver ren og frisk og kreaturenes sundhedstilstand bedre end ved at benytte andre strømaterialer. Tabet i gjødselbningen formindskes betydelig og som følge deraf forøges avlingerne!*

Granbar, lyng, løv og ormegræs er aldeles ubrugelige og bør derfor aldrig anvendes. Sagspon og halm bør det kun blive tale om at anvende i de tilfælde, hvor torvstrø ikke kan tilvirkes paa stedet, eller som følge af lange fragter stiller sig altfor kostbar i indkjøb.

2) *Hvis en brugbar torvstrømyr forefindes paa eiendommen, bør altid torvstrø tilvirkes efter en af de foran foreslaaede metoder.*

3) *Benyt torvstrø eller allerhelst torvmuld paa klosetterne!*

4) *Anvend forøvrigt hvidmosetorven til alle øiemed, hvortil dens gode egenskaber gjør den ijenlig!*

5) **Forsøg paa ved eget eksempel at overbevise Deres naboer om torvstrøets betydning og dets rigtige anvendelse!**

6) *Hvis De er usikker om et eller andet vedrørende torvstrøets tilvirkning og anvendelse, henvend Dem da til **Det norske Myrselskab, Kristiania**, saa skal vi altid søge at give Dem de fornødne oplysninger.*

TORVSTRØSAMLAG ELLER BYGDE-TORVSTRØANLÆG.

AF AMTSAGRONOM, INGENIØR KNUT MONRAD.

EFTERHVERT som man lærer at skatte det fortrinlige og uovertræffelige strømateriale *torvstrø* bliver det vanskeligere at faa kjøbt tilstrækkelige mængder deraf, idet de store torvstrøfabriker ikke paa langt nær kan tilfredsstille behovet. Deres produktion formelig rives væk i en fart uanseet prisen. Dette har ledet til, at gaardbrugeren mere er gaaet over til selv at tilveiebringe sit torvstrø, hvilket falder billigere, samtidig med at man til enhver tid er sikret den fornødne strømengde.